

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului 51 — Telefon 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — Pentru instituții și autorități 300 Lei —
Abonament de sprîjin 500 Lei — pentru străinătate dublu.

APARE SĂPTĂMÂNAL

280129

Primăvara Sufletelor

Pământul a lăpădat haina albă, pe care i-a țesut-o bătrâna iarnă. Vânturi călduțe, cu aripele lor moi, îi usucă trupul, udat de sudoarea pe care a lăsat-o iarna în ceasul adormirii. Zdrențe de nori aleargă gonite de răsularea pământului trezit.

Zilele cu dimineți limpezi și soare tânăr ce zâmbește, se înmulțesc, făcând livezi și codrii să tremure de taina învierii care se apropie.

Zâmbetul clopoțelilor cari au spart pojghița de zăpadă de pe margini de pădure, demult au zburat spre soarele ce i a mângăiat, în adormirea lor cu razele-i binefăcătoare. Mirositoarele viorele adunate în cete, peticesc cu haina lor țesătura zăvoaielor,

Iar floarea galbenă a dediteilor, împodobesc pâlăriile colnicelor, și pe văi oile rumegă colțul ierbii a-bea răsărit. La o parte pe răzoare, pălcuri de miei aleargă țopăind în jocul lor strengăresc.

Corul de păsări, aninat pe crengi înmugurite, cântă în aerul proaspăt al primăverii și cântecul lor, peste întinderile câmpului, străbate ca un tropar de biruință.

Cântă păsările și cu ele cântă vântul. Cântă pârăiele cu zumzet de orgă ce aduce osanale. Cântă și plugul în scârțelala teleguței. Zările cântă...! E un cântec de trezire obștească.

O frământare mare cuprinde toată firea, căci primăvara din oa la-i fermecată, toarnă o vrajă negrăită.

Din zările deschise ale cerului, se revarsă peste noi, lumină dumnezeiască și trăim zile aurite cu raze de soare, zile frumoase și sfinte, zile de primăvară proaspătă, de îmbătare sufletească.

Tu suflete, care te scalzi în mirositoarea natură a câmpului, nu simți, că acest cânt de înviere a primăverii strecoară în tine dulceața de a mări pe Dumnezeu, care cu puterea necunoscută, le-a făcut toate pentru desfițarea ta?

Tu plugarule, căruia Dumnezeu ți-a dat să te bucuri de primul miros al florilor din zăvoaie și colnice, astăzi când toată natura cântă și se naște, nu simți în peptul tău un clopot, n'auzi cântecul inimii tale?

Tu care răstorni în urma coarnelor de plug, brazde negre și datătoare de belșug, nu simți cum inima ta cântă, împreună cu corul păsărelor, imnul de trezire?

Da! O auzi căci ea e plină de bucuria primăverii. Ea este lăcașul acelei scânteii dumnezeiești, ce se

(continuare în pag. 2 a)

Inalte păreri despre presa creștină

„Cu adevărat e dureros să vezi creștinii negliind ziarele cari mănute cu abilitate de necredincioși, pregătesc ruina credinții și-a moravurilor.”

Papa Leon XIII.

„Dacă ar trebui să vând crucea mea pastoraia, odăjdiile bisericii mobilele ca să asigur existența unui ziar creștin, aș face-o cu multă inimă.”

Papa Pius X.

„Bătălia purtată de ziarele catolice este o bătălie cu adevărat sfântă. Creștinii să se grăbească în ajutorul lor.”

Papa Benedict XV

„Opera ziarului catolic este indispensabilă și e cea mai rodnică. Este imperativul vremii noastre.”

„Trebuie să înțelegi importanța capitală a presei catolice, ca mijloc de propagandă, precum și răspunderea ce o poartă aceia care nu se servesc de ea.”

Papa Pius XI.

PRESA BUNĂ

De aproape un veac, de când ziarele s'au sporit și au luat un mare avânt, presa e socotită ca a pară putere în Stat.

Cu cât s'au înmulțit ziarele, oamenii au citit mai puține cărți, dar fără o gazetă nu rămâne aproape nime să n'o citească.

Gazetele, în timpul an urmă mai ales au ajuns întreprinderi comerciale. Pentru a avea cât mai mulți cititori ele au început să publice tot felul de știri cari să-i atragă.

Adeseori se atacă în ele oameni și instituții, cari ar trebui apărate nu hulite. Alteori se publică toate faptele rele: furturi, ucideri, tâlhării, fapte imorale.

Așa că o parte a presei s'a depărtat dela adevărata ei menire, care era una educativă, lămuritoare s'au de învățatură, ajungând să înrăurească în rău pe cititori.

În fața presei rele trebuie să se ridice presa bună. E nevoie de gazete și alte publicații cari să poată fi puse în mână ori cărui om, fără teamă că v'or duce pe cititor la rele.

Presa bună va propovădi toate adevărurile mântuitoare

pentru om: credință în Dumnezeu, curățania și cinstea familiei, iubirea Patriei, respectul față de Biserică și de autoritățile Statului.

Ea va publica numai astfel de știri, informații și reportaje cari să nu răstoarne nici una din valorile spirituale arătate mai sus.

Ea va combate necinstea, nedreptatea, imoralitatea, fără să atace pe oameni, ci numai răul săvârșit de ei.

Toți creștinii sunt datori să sprijinească presa bună creștină. Să o aboneze, ori să o cumpere cu numărul, încredințați fiind că presa creștină le aduce cel mai mare folos: liniște sufletească, tărie în muncă și în nenorocirile vieții.

Creștinul trebuie să prefere o publicație în care se apără credința, Biserica, interesul lui bine priceput, altor gazete cari prin cititul lor zilnic poate să-i abată dela credință și omenie.

Iată pentru ce și „Vieța Creștină” face apel la cititorii creștini să o sprijinească.

I. AGĂREVICIANU

854 1939

Plugul din nou în brazdă

În primăvara anului 1935 am înfipt în brazdele vieții plugul micilor noastre publicațiuni.

Am eșit mai mult sub titlul de încercare cu „CLUJUL CREȘTIN”, modestă solie de mântuire sufletească. Socoteam să fie un simplu organ de pastorație parohială. Având însă un număr prea restrâns de cititori, n'am putut obține dela ei atâta cât să se acopere cheltuielile. În urma acestui fapt, superiorii ne-au recomandat „Clujul Creștin” credincioșilor din întreaga Eparhie. S'a primit mulțumitor. Observări ni s'au făcut că de ce-i localizăm titlul. Atunci pentru exemplarele trimise afară din Cluj, am înlocuit titlul cu cel de „VIEȚA CREȘTINĂ”.

Omul însă totdeauna dorește mai mult decât are. Așa și unii din cititorii noștri mereu ne scriau ca să mărim revista, să o ilustrăm, etc... etc... căci o să fie atunci mai căutată și se va plăti mai bine.

Toate le-am făcut. Într'un timp revista avea o tehnică frumoasă, ilustrată, colaborări distinse, hârtie bună, copertă în culori etc. etc. Cu toate acestea, nu numai că nimeni nu s'a oferit cu suprasolviri, donații sau subvenții, ci din contră, un număr mare de cititori, nici după doi ani de primire a revistei n'au plătit baremi un leu din modestul abonament. În felul acesta s'au ridicat enorm cheltuielile față de venite. Fondul de rezervă ne lipsea, iar prietenii cu sfaturi acum ridicau din umăr zicând: rău destul. Pentru apariția revistei atât nu era destul. A trebuit să căutăm modalitățile de restabilire. Ne-am oprit și am început tipărirea unor simple broșuri, atunci când avem modalitatea.

În Dumineca treia din post, instituită în Biserica noastră ca „DUMINECA PRESEI”, citind pastorala oficială și explicând poporului despre importanța presei bune, credincioșii și-au oferit cu drag obolul lor pentru această cauză sfântă. Deși aproape toți parohienii mei sunt simpli muncitori, cari abea câștigă pentru trai, totuși un număr frumos dintre ei au semnat și promis donație lunară de bani pentru editura

(continuare în pag. 2-a)

Primăvara Sufletelor

(continuare din pag. 1 a)

cheamă suflet; casa unde bobocii speranței își desfășoară floarea și unde făclile vieții creștinești își ard flăcările de dumnezeiască binecuvântare.

Noi toți, la care Dumnezeu ne-a dăruit atâtea bucurii să nu uităm, că în afară de livezile care ne hrănesc, avem și altfel de ogoare, și altfel de țărini, țărinele sufletului. Țărinele unde ogorăște Mântuitorul Hristos.

Acum, când toate ogoarele sunt pregătite pentru a primii binefacerile primăverii, întrebându-ne-am cum este țarina sufletului nostru? Curățit-am noi oare pomii livezilor sufletului nostru de omida scârnavă a fărădelegilor? Omorât-am viermele ispitei? Ars-am crengile uscate ale păcatului?.. Ca atunci, când Plugarul cerului va veni cu plugul lui de binefaceri, să poată ca să tragă brazda care ne va face părtașii lui?

Acum e vremea!

Vin Paștile, vine ziua când toți vom cânta învierea celui Puternic. E timpul să ne trezim sufletul din amortirea păcatului. Să facem ca țărinele să fie vrednice de a primi în ele sămânța pe care Plugarul stă gata s'o arunce, ca în sufletele noastre să incolțească și să rodească o nouă primăvară și o înviere fără de moarte!...

Gogu B. Sântioneanu

Plugul din nou în brazdă

(continuare din pag. 1 a)

„Viața Creștină“, ca numai să poată apărea mica noastră revistă.

În tipografia de care dispunem, așa cum ne știe numai Bunul Dumnezeu, lipsindu-ne mașina de tăiat și de cusut hârtie, vom tipări de azi înainte „Viața Creștină“ în această formă de gazetă.

Mult iubiții și stimații noștri cititori din Cluj, cari ne-au înțeles și în trecut jertfa și străduințele depuse pentru presa creștină, ne vor înțelege și acum când vor vedea că primese în locul „Clujului Creștin“ „Viața Creștină“ în formele și condițiunile prezentului exemplar.

În acest număr complectăm la adresa fiecărui vechi abonat suma

totală primită în abonament dela apariția revistei din 23 Martie 1935 până în prezent. Dacă undeva s'ar constata vr'o greșală, rugăm să ni se comunice.

Pentru viitor deschidem rubrica „Poșta gazetei“, unde se vor însemna toți banii primiți în abonament sau pentru cărți. Tot în acest loc vom face răspunsuri scurte la orice scrisoare ce ni se adresează. Cei cari trimit bani sau scrisoare, vor putea vedea răspunsul nostru la poșta gazetei în numărul ce urmează. Rugăm cititorii, ca, răspunsul să-l caute numai la poșta gazetei, căci scrisoarea regulată ne costă mai mult timp și mai mulți bani; iar noi avem puțin și una și alta.

Pentru prietenii cari luptă alături de noi, fie prin contribuții, donații sau colportaj, vom tipări lunar un buletin special numit:

„Misionarul Vieții Creștine“, în care se va face dare de seamă amănunțită despre toate încasările și mișcarea ce o facem cu presa.

Acest buletin îl va primi gratuit fiecare „Misionar al Vieții Creștine“, fie colportor sau binefăcător.

Distinși noștri abonați cari au plătit la revistă înainte, să știe că se contează suma și la prezenta gazetă. Din nefericire am avut puțini plătitori înainte, încât abia că-i putem număra pe degete. Aceștia înțeleg că nu din vina lor sau a noastră s'a împedat mersul bun al revistei.

Pentru viitor vom cere cititorilor ca să ne plătească gazeta înainte, spre a ne asigura apariția.

Intrucât am avut înainte prea puțini cititori și plătitori, trimitem acum gazeta la unele noi adrese, pe cari, fie că le cunoaștem personal fie că ni s'au recomandat din partea altora ca adrese serioase și cari vor plăti abonamentul.

Bunul Dumnezeu ne ajute la toți. Nouă ca să putem alcătui cât mai bine gazeta, și D-voastră iubiți cititori ca să ni-o puteți plăti.

Viața Creștină

A T E N Ţ I U N E I !

Dintre distinsele persoane la cari le trimitem pentru prima dată gazeta, și doresc să li se trimită regulat, să ne trimită prin mandat postal abonamentul sau cel puțin complectând cartea postală ca se abonează și că vor plăti abonamentul după un anumit timp (să se fixeze când).

În caz contrar, trebi să scrie pe aceasta foaie: REFUZ PRIMIREA, și să o trimită îndărăpt cu poșta. Lăsând adresa lui lipită pe gazetă, pentru a ști pe cine să-l ștergem din socoteala noastră, și să nu mai trimitem nimic cu alta ocazie, căci pentru noi și un singur timbru postal mers în vânt, face mult.

Suntem siguri însă, că un creștin cât de sărac nu va respinge dela casa lui această soție binevestitoare, ci o va primi cu drag.

BC Statistica religiilor de pe Glob

București (Observator). Profesorul german Mulert, a întocmit următoarea statistică a religiilor de pe globul pământesc:

Numărul total al creștinilor de pe glob este de șapte sute milioane.

Romano-catolicii sunt în număr de 325.000.000. Ortodoxii, cu greco-catolicii, sunt în număr de 195.000.000. Diferitele confesiuni protestante de pe glob au 230.000.000 de credincioși.

Religiei Mahomedanismului îi aparțin 270.000.000 de oa-

meni, dintre cari 180.000.000 trăiesc în Asia, 75.000.000 în Africa, iar 15.000.000 în Europa.

Confesiunilor hinduistane aparțin 250.000.000, iar budismul numără 625.000.000 de credincioși.

Numărul israeliților ar fi de 15.000.000 suflete. Religiilor primitive păgâne aparțin 75.000.000 de oameni, iar 75.000.000 s'au declarat ca neaparținând nici unei religii.

S. G.

Copilul ca și tata

Era un moșneag care abia putea umbla de bătrân.

Nu vedea și auzia slab, dinți în gură n'avea. Când mânca, vărsa adeseori mâncarea, pentru că-i tremura mâinile.

Celor din casă le era greață de moșneag și începură a-i da de mâncare la vatră, de-o parte.

Bătrânul scăpă blidul din mână și se strică.

Noră-sa se mânie strașnic și cumpără un blid de lemn, în care-i turnă toate mâncările la un loc, fără să mai aibă grijă să-l spele.

Mâncând moșneagul pe vatră iar feciorul și noră-sa la masă, nepotul bătrânilor începu a strânge bucăți de lemn, alcătuiindu-le la olaltă.

— Ce faci, Ioane? îl întreabă tatăl său.

— Fac o trocuță...

— Ce-ai să faci cu ea?

— Să am din ce să vă dau mâncare, când îți fi bătrâni ca moșul.

Părinții băiatului auzind vorbele acestea, lacrimară și se răsgândiră:

Cum ținem noi pe tatăl nostru, așa ne vor ținea pe noi copiii noștri.

De-aici înainte, feciorul și nora chemară pe bătrân, iar la masă și-l îngrijiră mult mai bine...

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, dacă vrei și copiii tăi să te cinstească.

Sfânta Scriptură ne spune:

De va zice cineva: „iubesc pe Dumnezeu“ însă pe fratele său îl urește, mincinos este; căci cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l'a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l'a văzut, cum poate să-l iubească? — Și aceasta poruncă avem delă dânsul, ca cel ce iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său. (Ioan 4, 20, 21).

Porunca IV-a Bisericiască

Să-ți mărturisești păcatele la preotul rânduit și să te cumineci cel puțin odată în anul Paștilor.

Când ne mărturisim ne spunem păcatele lui Dumnezeu celui nevăzut, în a cărui loc stă ca persoană văzută preotul. Ne mărturisim păcatele, pentru ca să căpătăm iertarea lor și un canon de ispășire. Dacă le mărturisim cu adevărată părere de rău, că am vătămat pe Dumnezeu și cu adevărat gând de îndreptare, atunci când zice preotul: „îți iert și te desleg de toate păcatele tale“, ni se iartă păcatele de ar fi fost ori cât de mari sau multe, așa că atunci când ne ridicăm dela mărturisire sufletul e curat ca sufletul unui prunc nou botezat.

Preoții au puterea de a ierta păcatele, dela Isus Hristos. El a zis: „Căroră le veți ierta păcatele, se vor ierta lor; și căroră le veți ținea vor fi ținute“. (Ioan 20, 23). Acela însă, care merge și se mărturisește fără părere de rău și fără gând de îndreptare, nu primește iertarea păcatelor chiar și dacă zice preotul: „îți iert și te desleg“, căci dacă ar ști, că nu are căință și propus de îndreptare, nici preotul nu l-ar deslega. Un astfel de om pe preot îl înșeală, dar pe Dumnezeu nu-l poate și nedeslegat rămâne.

Creștinii cei buni se mărtu-

risesc des; cei mai slăbuți odată la an, iar cei răi niciodată. Cei cari se mărturisesc des, sunt la suflet ea și casa, curățită des, ceialaltă, ca și casa curățită odată la an, iar cei ce nu se mărturisesc niciodată sunt ca și casa care niciodată nu se curățește.

Odată la an, în Postul mare, suntem datori a ne face mărturisirea și cuminecarea de Paști. Cine nu o face, e vinovat de păcat greu. Mai suntem datori a ne mărturisi și peste an, de câteori avem ceva păcat greu pe suflet. Păcatele ușoare însă nu suntem datori a le spune, că acele se iartă și prin rugăciune și alte fapte bune, dar păcatele grele suntem datori a le mărturisi toate și încă cu numărul de câte ori le-am făcut

Păcatul greu tot greu e, dar uneori prin anumite împrejurări se face și mai greu și trebuie să-l mărturisim după greutatea lui. (E păcat greu a fura dela un bogat o oală, dar e și mai greu a o fura dela un sărac.) E mare păcat fapta necurată, dar e și mai mare dacă o săvârșești cu o rudenie. E mare păcat a a fi dator cuiva și a nu-i vrea să-i plătești, dar e și mai mare păcat a fi dator și a nu plăti bisericii. În mărturisire trebuie să amintești cece mărește păcatul. Dacă și cel ce a furat 1000 Lei ar zice numai „Am furat“ iar cel ce a furat 1 leu și el ar spune „Am furat“ preotul nu ar putea ști care e păcătosul mare și care cel mic. Cu vorba mică să nu acoperi în mărturisire păcate mari, ci spune

12 ani în ghiarele adventismului

(Dela 30 Septembrie 1924 până la 30 Septembrie 1936.)

de Ioan Florea
fost misionar adventist.

În timpul cât am stat în organizația adventismului, am avut aproape toate gradele și funcțiunile din Uniunea adventiștilor din întreaga Românie.

Pe lângă gradul de misionar, mai amintesc câteva din funcțiunile mai importante ce mi s'au dat, și anume:

1.) Funcționar la editura „Păzitorul Adevărului“ din București Str. Vasile Gherghel No. 87.

2.) Procurist oficios de a putea ridica dela poștă orice scrisori sau bani sosiți din întreaga Românie sau streinătate pentru adventiști.

3.) Cassier central al Uniunii adventiste din întreaga Românie.

Cum am căzut în captivitatea adventistă și cum m'a eliberat Dumnezeu, prin mila Sa, din ghiarele lor.

ZILE DEMARI TRANSFORMĂRI
SUFLETEȘTI:

30 Septembrie 1924;

10 Noembrie 1927;

30 Iunie 1928;

30 Iunie 1932;

30 Septembrie 1936;

28 Aprilie 1937 și

9 Mai 1937, pentru mine sunt

șapte zile din cele mai importante ale vieții mele! Și celelalte zile sunt importante, căci în fiecare zi sunt evenimente și schimbări sufletești, într-o mică sau mare măsură, dar în aceste șapte zile s'au început cele mai mari evenimente ale schimbărilor sufletești, puse de mine în practica vieții.

Primele trei zile, mi-au fost și sunt de cea mai tristă și neagră amintire, iar ultimele patru zile au fost, sunt și vor fi zile de cea mai mare bucurie și fericire.

Începând cu ziua de 30 Septembrie 1924, până la 10 Noiembrie 1927, patanjenui otrăvitor al adventismului prin puil lui: D. Dobrescu funcționar la atelierul C. F. R. Cluj, Ioan C. S. și D. Nicolici toți propagandiști ai adventismului, și-a întins neînecat pânza în jurul meu, ca și în jurul multora, prin funiile mincinoase și veninoase ale diferitelor metode pe care le volu descrie pe larg.

În anul 1927 eram funcționar la Manufactura de tutun din Cluj. În ziua de 10 Noembrie 1927 mi-am

prezentat dimisia în scris Domnului Petre Ionescu directorul inginer al Manufacturii, care dimpreună cu D. Dobrescu șeful Dep. de tutun brut, m'a rugat stăruitor să rămân în serviciu că mi se va măria salariul și să nu merg în ghiarele adventismului, căci toate sectele fac propagandă numai pentru interese personale, pentru distrugerea Bisericii și a Statului. Eu însă n'am ascultat. Eram foarte slăbit sufletește, Agenții adventismului îmi legase inima atât de mult cu funiile lor, încât au pus stăpânire asupra ei. Aceasta le-a trebuit lor, și au câștigat-o. Deaceia am fost silit să fac tratative serioase în detrimentul

meu. Am făcut armistițiu cu ei și astfel am căzut în mreșile rătăcirii, neștiind și neputând scăpa din lanțurile lor, cum zice sf. Scriptură: „Vă rătăciți neștiind scripturile...“ (Marcu 12, 24); *căci sunt căi, ce drept se par omului că sunt, iar la urmă arată-se căi conducătoare la moarte.* (Pilde 14. 1.)

Pe aceste căi primejdioase conduc sectarii pe oameni cum zice sf. Scriptură în alt loc „oameni răi... și amăgitori vor înainta spre mai rău ducând în rătăcire și fiind duși în rătăcire“ (Timotei 3, 13). Astfel am fost dus în rătăcire ca mulți alții.

(va urma)

Isprăvile stilisto-inochentiste în Pogonești

— În satul Pogonești Județul Fălciu s'a ținut o adunare stilisto-inochentistă, la locuitorul Toader Borș.

Adunarea s'a făcut tainic și fără aprobările legale, dar s'a ajuns să știe tot satul și toate autoritățile.

În Pogonești mai rămăseră câțiva stilisti cari pentru că se arătau oameni așezați și nu turburau pe ceilalți, erau lăsați în pace cu nădejdea că în cele din urmă vor reveni la adevăr. Nimeni însă nu bănuia că îndărătnicia lor era alimentată de călugărul stilist și inochentist, cunoscut sub numele de Dormidor din Basarabia.

De data aceasta călugărul Dormidor, urmaș al cunoscutului inochentist Ioan Zloție, vine în Pogonești, poposește la săteanul Toader Borș. Vestea se răspândește cu iuțea fulgerului printre toți stilistii, cari s'au și adunat la Borș, în număr cam la vreo 20. Călugărul le-a citit o rugăciune și pentru aceasta i s'au pus la picioare daruri dela fiecare.

După rugăciune, călugărul a dat adeptilor câte un păhăruț mic, dintr-o băutură care miroșea a busuioc și tămâie îndată, din această beutură le-a venit un fel de amețeală. Un zgomot auzea fiecare, iar călugărul spunea că se coboară duhul sfânt. De la o vreme, la gesturile și indemnurile călugărului, ei au început să sară prin casă, să răcnească și să se lovească unii pe alții, cu toată puterea, pentru omorârea păcatelor din ei și pentru a face să coboare duhul sfânt mai repede.

Deodată, Culina Borș, soția lui

Toader Borș, cade la pământ și în gesturi desperade rupe toate hainele de pe dânsa. Acesta era semnul că duhul sfânt se coborâse peste ea. Toți acum erau datori să rămână desbrăcați, așa cum sau născut și pentru curățire să se spovedească Culinei Borș în auzul tuturor, care era socotită de maică a domnului. Mulți dintre ei s'au spovedit acesteia femei, după poruncă. Dela o vreme țipetele au început a fi mai puternice, și rupeau hainele unii altora, și cădeau cu capul pe pereți, cădeau peste spart geamurile, au svârșit pe ferestre tot ce le cădeau la îndemână. Toader Borș striga cât îl ținea gura: Nu-mi mai trebuie nimic.

În vremea aceasta călugărul Dormidor a încărcat o căruță cu tot felul de lucruri casnice dăruite de săteni și atele luate și de el și-a plecat. Unde, nu s'a aflat.

Au fost aduși toți sătenii la Legiunea de jandarmi din Huși. Se aflau într'un hal fără de hal. Plini de vântă și de sgârieturi pe față.

Le pare rău de ceea ce-au făcut și spun toți că nu și-au dat seama de cât a durat, când s'au trezit.

Li s'au dresat acte și-au fost trimiși tribunalului militar din Chișinău. Iată pățaniile celor cari caută pe Dumnezeu afară din Biserică.

S. G.

In Vinerea Patimilor

O Isuse, o prea dulce,
Pentru noi rabzi azi pe cruce,
Cel ce vede și nu-l doare
Dreaptă credință nu are

Toți creștinilor să plângeți
Inimile să le frângeți
C'a lui Dumnezeu Fiu dulce;
Pentru noi moare pe cruce.
Iuda la Evrei l'a dat,
Treizeci arginți a luat,
Zis'a-poi cătră ostași:
Asta-i Hristos îl legați.
La Pilat din Pont l'au dat
Pilat vină n'a aflat,
Și pe mâini el s'a spălat
Zicând, că nu-i vinovat.
Crucea pe umeri i-au pus
S'o ducă pe munte sus,
Isus crucea când a dus
Sudori de sânge i-au curs.
Pe Golgota l-au suit,
Pe cruce l-au răstignit.
Când Isus a însetat
Fiere cu oțet i-au dat.
Maica sfântă-a stat plângând
Lângă cruce lacrimând
Cu durere suspinând.
Văzând pe Isus murind.
Sufletul când și l-a dat
Petrite s'au despicaț,
Soarele s'a întunecat,
Luna 'n sânge s'a îmbrăcat
Stelele 'ncepură-a plânge
Văzând pe Isus în sânge,
Iar Maica lui Dumnezeu
Zise către Fiul său:
O, preaiubit Fiul meu,
Unde-i acum glasul tău?
Unde lași pe Maica ta,
Jalnică, ca vai de ea?
Deschide-ți graiul preasfânt
Și răspunde-mi vre-un cuvânt.
Vezi-mi lacrimile mele
Inima-mi frântă de jele.
Toți acum te-au părăsit,
Acum cu toții au fugit.
Numai Ioan cel iubit,
El cu mine a venit.
Maicelor plângeți cu mine
Căci eu acum n'am pe nime.
Căci și ucenicii săi
S'au ascuns, sârmani de ei.
Voi tineri și voi fecioare,
Plângeți cu lacrimi amare,
Căci Fiul meu preaiubit
Pentru lume s'a jertfit.
Pământule și tu soare,
Plângeți azi cu întristare,
Căci al vost Ziditor sfânt:
Azi a fost pus în mormânt.

asa, ca preotul să cunoască ce ai făcut precum cunoști tu.

Cine în mărturisire cu voia ascunde vre-un păcat greu, acela nu i se iartă nici cele spuse și dacă merge la Cuminecare, ia Trupul și Sângele Preasfânt al Domnului cu nevrednicie. Acest păcat se numește „sacerilegiu“. E păcatul lui Iuda care s'a apropiat de Isus fățărind iubire și pretinie, iar pe ascuns i-a fost dușman, vânzător.

Cel ce a uitat vre-un păcat greu să mărturisească și numai după cuminecare își aduce aminte de el, trebuie să se mărturisească din nou cât mai curând. Dacă cineva înainte de cuminecare își amintește că un păcat greu i-a rămas nemărturisit, să nu se cuminece până nu se mărturisește din nou.

La mărturisire, întâi spunem păcatele cele mari, apoi cele mai mici.

Cine se mărturisește des și dela o mărturisire până la alta nu-și aduce aminte de vreun păcat, e bine să mărturisească vreun păcat mai vechiu pe care la mai mărturisit, un păcat de care mai mult ne doare că l-am vătămat pe Dumnezeu. Dacă cineva nu mărturisește nici un păcat, preotul nu are pentru ce să-l deslege.

Uneori e foarte bine să facă omul, „mărturisire generală“ adică mărturisirea pe toată viața, sau de pe mai mulți ani.

Canonul primit la mărturisire trebuie să-l împlinești cât mai curând.

Faci bine dacă lângă acela mai faci și tu de bunăvoie ceva canon.

CUMINECAREA

Omul care și-a mărturisit păcatele cu inimă înfrântă și smerită și cu gând de îndreptare, se poate cumineca. — Sfânta Cuminecătură e Trupul și Sângele lui Isus sub forma pâinii și a vinului.

Cei ce se cuminecă, pe Hristos îl primesc. Apostolul Pavel scrie către Cor. I. C. 11, 29, că „cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, din această pâine, și din acest păhar, judecată lui și mănâncă și bea nesocotind Trupul Domnului“. Cu adevărată vrednicie îl primim atunci, când avem sufletul curățit prin mărturisire bună, când nu avem nici un păcat greu pe conștiință.

Cei ce se cuminecă des poartă în inima lor pe Hristos și dragostea lui; se feresc de păcate, trăiesc o viață mai

curată, vor fi mai fericiți și în lumea asta și în cealaltă.

Sfântul Ioan Gură de Aur scrie, că precum se dorește pruncul mic la sânul mamei, așa trebuie să dorim noi a primi pe Isus în sfânta Cuminecare.

În ziua în care te-ai cuminecat se cuvine să fi mai retras, mai ocupat cu Isus și cu gânduri sufletești. Nu se cuvine ca în ziua aceea să mergi la joc, la petreceri, la nunți, sau la alte veselii. Veselia și bucuria ta să fie Isus și să iubești a petrece mai bucuros cu el decât cu lumea.

Dacă din ceva cauză nu voiești a te mărturisi la preotul tău, poți la altul dar niciodată nu la preot de altă religie.

De IER. LUCIAN POP — din cartea „Drumul către Cer“ care nu trebuie să lipsască din casa nici unui creștin, cași oricare altă carte tipărită la Mănăstirea Bixad.

DE TOATE

Ce se întâmplă într'o oră

Dintre milioanele de oameni ce acoperă suprafața pământului nimeni nu-și dă seama câte lucruri se petrec pe întreg pământul într'o oră. O statistică ne arată aceasta.

Intr'o singură oră pe întreg pământul ard în flăcări bogății de 670 milioane de lei pe când, pe de altă parte 1 milion și jumătate litri de beuturi spirtoase ard în stomacurile chefulitorilor și risipitorilor. Tot în acest timp se tipăresc 2.600.000 gazete și reviste pentru a răspândi lumină în oameni; dar sunt și de acelea cari răspândesc otravă. Pentru fabricarea hârtiei necesară pentru o oră trebuiesc tăiate păduri întregi.

In fiecare oră 4630 oameni trec la celea veșnice, în locul cărora 5440 copii văd lumina zilei. Tot în acest timp 1200 perechi de tineri merg zâmbind și cu sufletul plin de bucurie către altar pentru a făgădui solemn în fața lui Dumnezeu credința și iubire până la moarte.

Pelîngă toate acestea într'o oră se fabrică 7000 de automobile, însă tot în fiecare oră doi oameni sunt striviți de roțile lor.

De care îmbrăcăminte avem nevoie ?

Pentru cei ce zboară cu aeroplanele ca și păsările văzduhului s'a descoperit un fel de îmbrăcăminte care să apere trupul dela moarte, chiar dacă ar cădea dela mare înălțime.

Câte nu se nascocesc pentru a salva trupul nostru de primejdii și de moarte? Dar pentru scăparea sufletului, din ghearele urâte ale păcatului știința omenescă a făcut atât de puțin. Pentru suflet ne-ar trebui o îmbrăcăminte care să-l apere de vânturile aspre ale fărâdelegilor și să-l salveze dela moartea păcatului.

O oală de bani pe un kgr. de vin

In apropiere de București doi muncitori scoteau pietri dintr'o groapă. Unul dintre ei lovind cu târnăcopul, nimeri într'o oală mare de pământ, din care săriră câteva monede scilpitoare.

Lucrătorii când au văzut așa noroc, au început să scormonească pământul cu unghiile, cu mai mare băgare de seamă și în scurtă vreme ochii lor se zgîiau lacomi la o comoară adevărată ce le eși la iveală din măruntaiele pământului.

Era o oală mare plină cu monede de aur și argint, de lanțuri de aur și alte lucruri de mare preț.

Dar, este o vorbă românească: „Aurul în mâna prostului este ca piatra în mâna nebunului“.

Lucrătorii au ascuns oala iarăși în pământ până sara ce și-au terminat lucrul, apoi după ce au scos-o s'au așezat pe marginea unui șanț ca să-și ieie fiecare partea. Au fost

însă surprinși de alți muncitori, și de frică să nu fie dați de gol, au trebuit să împartă cu aceștia. Însă unde nu-i cap vai de picioare. După împărțală, ei au început să se înfunde în cârciume ducând'o într'o beție, trei zile în șir, lipsind dela lucru și plătiind băntura cu bani de aur și argint până ce poliția a prins de veste. Făcându-se cercetări, toți lucrătorii au fost arestați și comoara ce s'a găsit la ei și la cârciumari a fost confiscată, iar ei dați în judecată.

Bine a zis, cine a zis că: „Lăcomia și beția, duce pe om la sapă de lemn.“

Inchisoare politică

In Marea Neagră se află o insulă cu numele „Insula Șerpilor“. Această insulă este sub stăpânirea Românilor încă din anul 1879. Are o întindere mai mare de peste 17 hectare, pământul ei este stâncos și sărac. Nu este locuită numai de niște gardieni și soldați care fac serviciul la farul ce este ridicat pentru orientarea vapoarelor. Această insulă este plină de șerpi și niște paianjeni otrăviitori în contra cărora e foarte greu de apărat.

Statul a hotărît ca această insulă să servească la toți condamnații politici.

Acolo vor putea ține discursuri valorilor mării care îi înconjoară.

Iar șarpilor le vor putea spune și face tot felul de promisiuni pe când vor fi la putere.

Acolo vor putea întocmi noi programe și planuri de luptă, săpate în nisipul insulei pustii.

Acolo poate își vor aduce aminte că este aeva mai mult de cât toate deșertăciunile. Își vor aduce aminte de Dumnezeu.

Furnica e mai tare ca și omul

De niște învățați s'a constatat că o furnică duce în spate o greutate de trei ori mai mare de cât corpul ei. Dacă omul ar fi tot atât de puternic ar trebui să ducă o greutate de peste 200 Kgr.

Distincție binemeritată

Eparhia Clujului și Gherlei și-a prîmunit forțele așezate la cărmuirea ei.

Corporația Canonicilor suferind indoită văduvie, prin plecare la odihna bătrânețelor a canonicilor Grigore Pop și Dionisie Vaida, slujba lor a fost încredințată forțelor tinere, părinților Dr. Titus Malai și Dr. Emil Iuga.

Alesele calități a noilor sfinți ai Scaunului episcopal au fost pe larg expuse de toate ziarele, iar cititorii, cunosc în deosebi pe Reverendisimul Dr. Titus Malai, ca pe unul din cei mai distinși colaboratori ai publicațiilor noastre.

Dumnezeu să-i păzească întru mulți ani.

Cititori!

Urmăriți regulat în gazetă senzaționalele mărturisiri și descoperiri făcute de dl. I. Florea din timpul celor 12 ani cât a trăit în ghiarele învățăturilor satanice ale pocăiților numiți adventiști.

Susnumitul se declară mai fericit azi în smeritul rol de cântăreț în strană, răspunzând cuviincios după preot în credința dreaptă și nu rătăcit ca atunci când se socotea ca preot și predica împotriva Bisericii și a preoților adevărați.

Deși ca funcționar la administrația acestei gazete nu primește decât un sfert din salariul avut ca predicator al rătăcirii, cum dovedesc statele lor de plată, totuși se declară mai mulțumit, căci lucrează pentru o cauză de care nu se va teme a răspunde în fața judecății lui Dumnezeu.

Avem la dispoziție o întreagă bibliotecă și arhivă de documente asupra rătăcirilor sectare, din cari vom publica cu timpul.

Știri săptămânale

MOȘII AU CÂȘTIGAT

După 13 ani de calvar, ciubărării dela poalele muntelui Vlădeasa și-au căpătat drepturile de proprietari, asupra loturilor de pădure, care au fost în mâinile lui Tishler Mohr.

Curtea de Apel Cluj s'a pronunțat ca: domeniul Tishler Mohr să rămână expropiat total și definitiv în favoarea moșilor.

Prin aceasta, calvarul celor 10 comune moșești, a luat sfârșit după 13 ani și zorile învierii din impilare vor răsări la orizontul vieții oropsiților moși.

GROASNICĂ NENOROCIRE

Zilele acestea pe linia ferată Cetatea Albă-Galați, o locomotivă a izbit cu putere un camion de cursă în care se aflau un număr de 32 persoane.

Aici și-au găsit moartea 11 dintre călători; iar restul de 20 sunt grav răniți.

Majoritatea din ei au fost muncitori care se îndreptau spre casele lor, pentru a prăsnui în mijlocul familiei sfintele Paști.

Dar omul nu știe niciodată unde și când îi va fi sfârșitul.

Incredințați-vă totdeauna sufletul Domnului, ca să fiți gata în orice clipă, a fi primiți de Dumnezeu în vieța de veci.

FOC IN ȚARĂ

In ultimul timp focurile se țin lanț.

RECOMANDĂM

Broșurile apărute în editura „Vieța Creștină.“

Calea Crucii cu 14 icoane a patimilor — — — — — 5 lei

Prohodul Domnului cu melodii pe note (după edit. rev. Albina 5 lei

Un sfânt pribeag Român de Dr. Ilie Dăianu — — — — — 10 lei

Colecție de cântări religioase par- tea I, II, III și IV a 3 lei în total 12 lei

Novenă către sf. Teresa — 1 leu

Nouă Vineri către Inima lui Isus 1 „

Pregătirea la moarte, Meditația I de Sf. Alfons M. de Liguori 2 lei

Se adaugă și prețul poștei dela 3-5 lei

Vieța Creștină

STIMATE D-LE ABONAȚI

Pentru revista cu care v'am servit în trecut a-ți avut bunătața de a-ți plătit până acum în total suma de Lei

Vă mulțumim și vă rugăm să nu ne uitați nici în viitor. Recomandați gazeta noastră și altor creștini să o aboneze.

Cu stimă

Adm. „Vieța Creștină“

In com. Diești Jud. Romanai focul a nimicit peste 300 de case.

Iar într'un sat din Jud. Bacău focul a cuprins biserica, ce era de lemn și de acolo focul s'a întins la casele din jur. In Comuna Codalbi au ars 16 gospodării până în temelii.

Dumnezeu ne pedepsește pentru păcatele și fărâdelegile noastre.

DELA CINEMATOGRAF IN... MORMÂNT

Intr'o sală de cinematograf din America s'a întâmplat o groasnică nenorocire.

Cineva din sală a strigat „Foc“. Publicul s'a speriat și s'a repezit la eșire.

In fuga disperată au fost călcați și omorâți 34 de copii, iar numărul răniților e foarte mare.

Dacă omul ar grijii de suflet numai pe sfert din câtă grije are pentru trup, fața lumii s'ar schimba cu totul.

Cercetați casa Domnului și acolo sufletul vă este în siguranță, chiar deia foc biserica dar; la cinematograf și atunci când nu e foc; adeseori vi se aprinde focul iadului în suflet.

Numărul viitor e număr de Paști.

DE PROBĂ nu trimitem decât un exemplar din gazetă.

Cine vrea să o primească să ni-o ceară prin mandat sau carte poștală.